II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2022/786

z dne 10. februarja 2022

o spremembi Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ([1]) ter zlasti člena 460 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/61 ([2]) bi bilo treba spremeniti, da se kreditnim institucijam, ki izdajajo krite obveznice, bolje omogoči, da izpolnjujejo tako zahtevo glede likvidnostnega kritja za stresno obdobje 30 koledarskih dni iz člena 4(1) navedene delegirane uredbe, kot tudi zahtevo glede likvidnostne rezerve kritnega premoženja za kritje neto likvidnostnih odlivov za naslednjih 180 dni, kot je določena v členu 16 Direktive (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]). Izkazalo se je, da so za pojasnitev nekaterih obstoječih pravil in uskladitev besedila Delegirane uredbe (EU) 2015/61 z opredelitvami pojmov iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive (EU) 2019/2162 potrebne nekatere dodatne spremembe.

(2) Splošna zahteva glede likvidnostnega kritja iz člena 4(1) Delegirane uredbe (EU) 2015/61 in zahteva glede likvidnostne rezerve kritnega premoženja iz člena 16 Direktive (EU) 2019/2162 za kreditne institucije, ki izdajajo krite obveznice, pomenita obveznost, da imajo določen znesek likvidnih sredstev v istem obdobju 30 koledarskih dni. Vendar kreditne institucije ne bi smele imeti obveznosti kritja istih odlivov z različnimi likvidnimi sredstvi za isto obdobje. Za odpravo tega prekrivanja bi bilo treba uvesti novo spremembo merila obremenitve v okviru splošne zahteve glede likvidnostnega kritja. Ta sprememba bi skupaj z določbami, ki že veljajo v členu 7 Delegirane uredbe (EU) 2015/61 in se še vedno uporabljajo v primeru sredstev, ločenih za kritno premoženje, obravnavala primere, ko ločena sredstva izpolnjujejo merila za priznanje na bonitetno preudaren način, da niso obremenjena. S to novo spremembo bi se likvidna sredstva v posesti kot del likvidnostne rezerve kritnega premoženja obravnavala kot neobremenjena do zneska neto likvidnostnih odlivov, ki izhajajo iz povezanega programa kritih obveznic.

([1]) UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

([2]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (UL L 11, 17.1.2015, str. 1).

([3]) Direktiva (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU (UL L 328, 18.12.2019, str. 29).

(3) Poleg tega se v nekaterih državah članicah uporabljajo posebni modeli izdaje kritih obveznic, za katere so značilne posebne pravne zahteve za izdajatelje kritih obveznic, ki ščitijo vlagatelje in presegajo zahteve iz Direktive (EU) 2019/2162. Izdajatelji kritih obveznic, za katere veljajo take posebne pravne zahteve, opravljajo podobne dejavnosti izdajanja kritih obveznic kot drugi izdajatelji kritih obveznic v EU in imajo zato podoben profil likvidnostnega tveganja. Ti modeli zagotavljajo tudi visoko stopnjo zaščite izdajateljev kritih obveznic, zlasti z uporabo neobveznega presežnega zavarovanja s premoženjem za izdajo njihovih programov kritih obveznic. Vendar bi bila vsa sredstva teh izdajateljev kritih obveznic povezana s kritnim premoženjem in bi se zato štela za obremenjena, zaradi česar bi bila nerazpoložljiva in neprimerna za namene likvidnostnega blažilnika za zahtevo glede likvidnostnega kritja. V takem položaju bi izdajatelji kritih obveznic kršili zahtevo glede likvidnostnega kritja iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Delegirane uredbe (EU) 2015/61 ter tako ustvarili neenake konkurenčne pogoje za izdajatelje kljub podobnosti njihovega bonitetnega profila. Za izpolnitev zahtev glede obveznega in neobveznega presežnega zavarovanja s premoženjem za namen izdaje programa kritih obveznic so ti izdajatelji kritih obveznic operativno omejeni na izdajanje podrejenih dolžniških instrumentov. Splošni neto likvidnostni odliv teh izdajateljev je višji od neto likvidnostnega odliva, ki izhaja iz posameznih izdanih kritih obveznic. V zvezi s tem bi bilo treba uvesti dodatne spremembe, da se v nekaterih posebnih in omejenih primerih omogoči, da se sredstva v kritnem premoženju priznajo kot neobremenjena, da se izpolnijo zahteve glede neobveznega presežnega zavarovanja s premoženjem. Za zagotovitev, da je takšna razširitev priznanja neobremenjenih sredstev v kritnem premoženju bonitetno preudarna in skladna z zahtevami glede likvidnostnega kritja, bi morali izdajatelji kritih obveznic izpolnjevati več pogojev. Zlasti lahko ta določba koristi le izdajateljem kritih obveznic, ki morajo na podlagi pravne zahteve nacionalnega prava vsa svoja sredstva vezati na izdaje kritih obveznic, in sicer do obsega sredstev, potrebnega za kritje skupnega neto likvidnostnega odliva izdajatelja kritih obveznic.

(4) Poleg tega je treba določiti pravila za monetizacijo za oceno likvidnih sredstev v likvidnostni rezervi kritnega premoženja.

(5) V skladu s priporočili iz poročila Evropskega bančnega organa (EBA) z dne 20. decembra 2013 ([4]), ki je bilo pripravljeno v skladu s členom 509(3) in (5) Uredbe (EU) št. 575/2013, bi moral biti status stopnje 1 dodeljen vsem vrstam obveznic, ki jih izdajo ali za katere jamčijo enote centralne ravni držav članic in centralne banke, ter obveznicam, ki jih izdajo ali za katere jamčijo multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije. V poročilu EBA je bila izvedena empirična in kvalitativna analiza visoke ali izjemno visoke likvidnosti in kreditne kakovosti takih obveznic, poročilo pa ugotavlja, da te obveznice izpolnjujejo baselske standarde, kar zadeva visoko likvidnost in kreditno kakovost. Zato bi bilo treba obveznice, ki jih izdajo uradne izvozne agencije, ne glede na organizacijsko strukturo teh agencij opredeliti kot „likvidna sredstva“ in jim posledično dodeliti status stopnje 1.

(6) Nekateri pogoji za ugodnejšo obravnavo izpostavljenosti iz naslova kritih obveznic iz člena 129 Uredbe (EU) št. 575/2013 so bili spremenjeni z Uredbo (EU) 2019/2160 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]). Sklicevanje na zadevni člen v Delegirani uredbi (EU) 2015/61 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

(7) Delegirano uredbo (EU) 2015/61 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

(8) To uredbo bi bilo treba uporabljati v povezavi z določbami nacionalnega prava za prenos Direktive (EU) 2019/2162 in Uredbo (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/2160. Za zagotovitev dosledne uporabe novega okvira, ki določa strukturne lastnosti izdaje kritih obveznic in spremenjene zahteve za ugodnejšo obravnavo, bi moral biti datum začetka uporabe te uredbe enak datumu, od katerega morajo države članice uporabljati določbe nacionalnega prava za prenos Direktive (EU) 2019/2162, in datumu začetka uporabe Uredbe (EU) 2019/2160 –

([4]) Poročilo EBA z dne 20. decembra 2013 o ustreznih enotnih opredelitvah izjemno visokokakovostnih likvidnih sredstev in visokokakovostnih likvidnih sredstev ter o operativnih zahtevah za likvidna sredstva v skladu s členom 509(3) in (5) uredbe o kapitalskih zahtevah.

([5]) Uredba (EU) 2019/2160 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice (UL L 328, 18.12.2019, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Delegirana uredba (EU) 2015/61 se spremeni:

(1) v členu 3 se dodajo točke 13 do 16:

„(13) ‚posel z instrumenti kapitalskega trga' pomeni posel z instrumenti kapitalskega trga, kot je opredeljen v členu 192, točka 3, Uredbe (EU) št. 575/2013;

(14) ‚program kritih obveznic' pomeni program kritih obveznic, kot je opredeljen v členu 3, točka 2, Direktive (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(15) ‚kritno premoženje' pomeni kritno premoženje, kot je opredeljeno v členu 3, točka 3, Direktive (EU) 2019/2162;

(16) ‚likvidnostna rezerva kritnega premoženja' pomeni likvidnostni blažilnik, sestavljen iz sredstev, ki se štejejo za likvidna in se posedujejo kot del kritnega premoženja v skladu s členom 16 Direktive (EU) 2019/2162.

(*) Direktiva (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU (UL L 328, 18.12.2019, str. 29).";

(2) člen 7 se spremeni:

(a) vstavita se naslednja odstavka 2a in 2b:

„2a. Z odstopanjem od odstavka 2 se likvidna sredstva, ki se posedujejo kot del likvidnostne rezerve kritnega premoženja, štejejo za neobremenjena v stresnem obdobju 30 koledarskih dni iz člena 4 do zneska neto likvidnostnih odlivov, izračunanih v skladu z naslovom III te uredbe, ki izhajajo iz povezanih programov kritih obveznic, če ta sredstva izpolnjujejo vse druge zahteve iz naslova II te uredbe.

2b. Če se likvidna sredstva, ki se posedujejo kot del likvidnostne rezerve kritnega premoženja, ne štejejo za neobremenjena v skladu z odstavkom 2a tega člena, se kljub temu šteje, da v stresnem obdobju 30 koledarskih dni iz člena 4 niso obremenjena, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) od izdajatelja kritih obveznic se v skladu z določbami nacionalnega prava zahteva, da vsa svoja sredstva pripišejo izdaji kritih obveznic;

(b) likvidna sredstva se pripišejo izdaji kritih obveznic kot neobvezno presežno zavarovanje s premoženjem;

(c) likvidna sredstva izpolnjujejo vse ostale zahteve iz naslova II te uredbe;

(d) znesek likvidnih sredstev, ki se štejejo za neobremenjena v skladu s tem odstavkom, ne presega skupnega zneska neto likvidnostnih odlivov, izračunanih v skladu z naslovom III te uredbe.";

(b) odstavek 4 se spremeni:

(i) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

„(g) kateri koli drug subjekt, ki kot svojo glavno poslovno dejavnost opravlja eno ali več dejavnosti, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2013/36/EU.";

(ii) doda se naslednji drugi pododstavek:

„Za namene tega člena se šteje, da SSPE in uradne izvozne agencije v državah članicah niso vključeni v subjekte iz prvega pododstavka, točka (g).";

(3) v členu 8(4) se doda naslednji tretji pododstavek:

„Za likvidna sredstva, ki se posedujejo kot del likvidnostne rezerve kritnega premoženja, se šteje, da je zahteva iz prvega pododstavka izpolnjena, če kreditna institucija redno in vsaj enkrat na leto unovči likvidna sredstva, ki predstavljajo dovolj reprezentativen vzorec njenih imetij sredstev v likvidnostni rezervi kritnega premoženja, ne da bi morala biti del te rezerve.“;

(4) v členu 10(1) se točka (f) spremeni:

(a) točki (i) in (ii) se nadomestita z naslednjim:

„(i) so krite obveznice iz člena 3, točka 1, Direktive (EU) 2019/2162 ali so izdane pred 8. julijem 2022 in izpolnjujejo zahteve iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES, kot se uporabljajo na datum njihove izdaje, zaradi česar so upravičene do prednostne obravnave kot krite obveznice do njihove zapadlosti;

(ii) izpostavljenosti do institucij v kritnem premoženju izpolnjujejo zahteve iz člena 129(1), točka (c), in člena 129(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(b) točka (iii) se črta;

(5) odstavek 1 člena 11 se spremeni:

(a) točka (c) se spremeni:

(i) točki (i) in (ii) se nadomestita z naslednjim:

„(i) so krite obveznice iz člena 3, točka 1, Direktive (EU) 2019/2162 ali so izdane pred 8. julijem 2022 in izpolnjujejo zahteve iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES, kot se uporabljajo na datum njihove izdaje, zaradi česar so upravičene do prednostne obravnave kot krite obveznice do njihove zapadlosti;

(ii) izpostavljenosti do institucij v kritnem premoženju izpolnjujejo zahteve iz člena 129(1), točka (c), in člena 129(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(ii) točka (iii) se črta;

(b) v točki (d) se točke (iii), (iv) in (v) nadomestijo z naslednjim:

„(iii) krite obveznice so zavarovane s skupino sredstev ene vrste ali več vrst, ki so opisane v členu 129(1), točka (b), (d), (f) in (g), Uredbe (EU) št. 575/2013. Če skupina vsebuje kredite, zavarovane z nepremičninami, morajo biti izpolnjene zahteve iz člena 6(2), člena 6(3), točka (a), in člena 6(5) Direktive (EU) 2019/2162;

(iv) izpostavljenosti do institucij v kritnem premoženju izpolnjujejo zahteve iz člena 129(1), točka (c), in člena 129(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(v) kreditna institucija, ki vlaga v krite obveznice, in izdajatelj izpolnjujeta zahtevo glede preglednosti iz člena 14 Direktive (EU) 2019/2162;“;

(6) v členu 12(1) se točka (e) spremeni:

(a) točka (i) se nadomesti z naslednjim:

„(i) so krite obveznice iz člena 3(1) Direktive (EU) 2019/2162 ali so izdane pred 8. julijem 2022 in izpolnjujejo zahteve iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES, kot se uporabljajo na datum njihove izdaje, zaradi česar so upravičene do bonitetne obravnave kot krite obveznice do njihove zapadlosti;“;

(b) točki (ii) in (iii) se črtata;

(7) odstavek 3 člena 28 se spremeni:

(a) v prvem pododstavku se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Kreditne institucije pomnožijo obveznosti, ki zapadejo v 30 koledarskih dneh in izhajajo iz poslov financiranja z vrednostnimi papirji ali poslov z instrumenti kapitalskega trga, z:“;

(b) v drugem pododstavku se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Z odstopanjem od prvega pododstavka je stopnja odliva 0 %, če je nasprotna stranka v poslu financiranja z vrednostnimi papirji ali poslu z instrumenti kapitalskega trga domača centralna banka kreditne institucije.“;

(c) tretji pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Z odstopanjem od prvega pododstavka je za posle financiranja z vrednostnimi papirji ali posle z instrumenti kapitalskega trga, ki bi zahtevali stopnjo odliva iz navedenega pododstavka, višjo od 25 %, stopnja odliva 25 %, če je nasprotna stranka v poslu primerna nasprotna stranka.“;

(8) člen 32 se spremeni:

(a) v odstavku 3, točka (b), se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„(b) denarna sredstva iz naslova poslov financiranja z vrednostnimi papirji in poslov z instrumenti kapitalskega trga s preostalo zapadlostjo 30 koledarskih dni ali manj, se pomnožijo z:“;

(b) v odstavku 4 se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Odstavek 3, točka (a), se ne uporablja za zapadla denarna sredstva iz naslova poslov financiranja z vrednostnimi papirji in poslov z instrumenti kapitalskega trga, ki so zavarovani z likvidnimi sredstvi v skladu z naslovom II, kot je določeno v odstavku 3, točka (b).“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 8. julija 2022.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 10. februarja 2022

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN